

Daniels bok – nummer nittiosex

Profetians trefaldiga tillämpning: att låsa upp den profetiska ramen för de sista dagarna

Jeff Pippenger

2024-02-29

Ramen för William Millers profetiska budskap var de två ödeläggande makterna, hedendomen följd av påvedömet, och ramen för Future for Americas profetiska budskap är de tre ödeläggande makterna, hedendomen följd av påvedömet följd av det avfallna protestantismen, men alla sammanfallande vid slutet. En grundläggande profetisk nyckel för Millers profetiska förståelse var att ”det dagliga” i Daniels bok var en symbol för hedendomen, ty detta upprättade förbindelsen mellan de två ödeläggande makterna, vilken blev ramen för hans profetiska förståelse. En grundläggande profetisk nyckel för Future for Americas profetiska förståelse är likaledes att ”det dagliga” i Daniels bok är en symbol för hedendomen, ty den historiska uppfyllelsen av hedendomen fastställde händelseföljden i Daniel elva, verserna fyrtio och fyrtioett, vilken blev ramen för Future for Americas profetiska förståelse.

Såsom alltid är fallet med nytt ljus, motarbetades den framåtskridande sanningen som förseglades upp 1989 vid Sovjetunionens sammanbrott av många olika röster. Det motstånd som riktades mot sanningen frambringade ofelbart en klarare förståelse av sanningen. I de tidiga striderna mot den sanning som återfinns i de sex sista verserna i Daniel elva identifierades flera profetiska regler som finns i Bibeln såsom väsentliga bevis till stöd för den kunskapsökning som ägde rum när Daniels bok blev öppnad 1989. Vi behandlar för närvarande en av dessa regler, vilken vi kallar ”en trefaldig tillämpning av profetian.”

Vi började med att betrakta två trefaldiga tillämpningar som på en nivå utgör samma linje, men som på en annan nivå är olika. Roms två första manifestationer (den hedniska och den påvliga) upprättade den tredje manifestationen, det moderna Rom. Babylons två första manifestationer (Babel och Babylon) upprättade den tredje manifestationen, det moderna Babylon. Det moderna Rom är vilddjuret i Uppenbarelseboken sjutton, som det moderna Babylon rider på och härskar över. De är lika åtskilda som en cowboy är från sin häst, men de begår också andlig otukt med varandra, så på den nivån är de ett. Det finns två andra trefaldiga tillämpningar av profetian som har ett liknande förhållande.

Elias två första framträdanden (Elia och Johannes Döparen) fastställer den tredje Elia i de sista dagarna. Tillsammans med detta fastställer de två första budbärarna som bereder vägen för Förbundets Budbärare (Johannes Döparen och William Miller) den budbärare som bereder vägen för Förbundets Budbärare i de sista dagarna. Det finns tre viktiga punkter att lägga märke till i dessa två linjer av trefaldiga tillämpningar av profetian.

En första punkt är att de faktiska historiska representanterna för de två serierna av trefaldiga tillämpningar av profetian i huvudsak är samma historiska gestalter, men att deras syfte i de två

framställningarna är tydligt olika. Den andra punkten är att urskilja vad skillnaden är mellan de två nära besläktade trefaldiga tillämpningarna av profetian. Skillnaden är att Elia representerar ett yttre verk i de sista dagarna, och att budbäraren som bereder vägen för Förbundets Budbärare representerar ett inre verk i de sista dagarna.

Den tredje punkten att lägga märke till är att Jesus, såsom Alfa och Omega, identifierar den tredje Elia, och även den tredje budbäraren som bereder vägen, med både en förste och en siste Elia-budbärare, samt en förste och en siste budbärare som bereder vägen för Förbundets Budbärare. Elia-budbäraren hos den förste ängeln och Elia-budbäraren hos den tredje ängeln utgör tillsammans den tredje uppfyllelsen av Elia, och budbäraren som bereder vägen framställs som budbäraren för både den förste och den tredje ängeln rörelser.

Profeten Elia ger en illustration av den sista tidens konfrontation mellan Guds folk och den trefaldiga föreningen i det moderna Rom i konfrontationen på berget Karmel.

Karmelberget ligger i norra Israel, nära Medelhavskusten. Det sträcker sig ungefär från nordväst till sydost och bildar en framträdande bergsrygg som sträcker sig omkring 39 miles (63 kilometer). Megiddos dal, också känd som Jisreelslätten, ligger sydost om Karmelberget. Karmelberget och Megiddos dal ligger relativt nära varandra i fråga om avstånd. Avståndet mellan dem, i rak linje (fågelvägen), är ungefär 20 till 25 miles (32 till 40 kilometer). Väster om Karmelberget ligger Medelhavet, och öster om Megiddos dal och Jisreelslätten ligger Galileiska sjön, också känd som Tiberiassjön eller Kinneretsjön.

I Uppenbarelsboken identifierar slaget vid Harmagedon Megiddos dal, och inspirationen ville inte att profetians studerande skulle tro att Uppenbarelsboken angav sitt budskap i bokstavliga termer; därför använde den, när den betecknade Harmagedon (Megiddo) som Harmagedon, ordet "har", som betyder berg, för att göra klart att slaget var en andlig framställning av den sista strid till vilken draken, vilddjuret och den falske profeten leder världen.

Genom att identifiera Megiddo som Harmagedon såg Johannes till att det inte skulle förstås som en bokstavlig geografisk plats, ty Megiddo är en dal och har inga berg. I dess omedelbara närhet ligger Karmels berg, där Elias konfrontation med Ahab och Isebels profeter ägde rum; sålunda är både Megiddo och Karmels berg förebilder på det slutliga slaget vid Harmagedon.

Om man skulle rita en triangel med Jerusalem, Karmelberget och Megiddodalen, skulle Jerusalem vara beläget i det sydöstra hörnet av den triangeln, med Karmelberget i nordväst och Megiddodalen i nordost. Det område som symboliskt representerar Harmagedons strid är avgränsat av två hav, och kungen i norr (den moderna Babylons sköka) går sitt slut till mötes mellan haven och det härliga heliga berget. Och vid den tiden avslutas människans provotid.

Men underrättelser från öster och från norr skall förskräcka honom; därför skall han dra ut med stor vrede för att förgöra och fullständigt utrota många. Och han skall slå upp sitt palatstälts tabernakel mellan haven vid det härliga heliga berget; men han skall gå mot sitt slut, och ingen skall hjälpa honom. Och på den tiden skall Mikael träda fram, den store furste som står som beskyddare för ditt folks barn; och det skall bli en tid av nöd, sådan som aldrig har varit sedan

något folk blev till ända till den tiden; och på den tiden skall ditt folk bli räddat, var och en som finnes vara uppskriven i boken. Daniel 11:44–12:1.

Elias trefaldiga tillämpning representerar Guds folks yttre konfrontation med konungen i norr, som är huvudet för den trefaldiga sammanslutningen av draken, vilddjuret och den falske profeten, vilken leder världen till Harmagedon. Elias tre fiender, som var en förebild för den trefaldiga sammanslutningen, var Ahab, som var kung över de tio nordliga stammarna och representerade de tio kungarna i Uppenbarelseboken sjutton, vilka begår otukt med skökan Babylon och samtycker till att ge sitt rike åt skökan under ”en timme”, vilket är ”stunden” i söndagslagens kris. Skökan Babylon representerades av Isebel, och Isebels Baalsprofeter och lundens präster representerar den falske profeten.

Söndagslagskrisen börjar med den snart kommande söndagslagen i Förenta staterna och slutar när Mikael träder upp. När denna söndagslag träder i kraft, kallar den andra rösten i Uppenbarelseboken kapitel arton Guds andra hjord ut ur Babylon. Tidsperioden från kallelsen ut ur Babylon till nådatidens slut är perioden för domen över skökan Babylon. Det är också den tidsperiod då den Helige Ande utgjuts utan mått. Det är den ”timme” då de tio kungarna går med på att samregera med skökan Tyrus, som inte längre är bortglömd. Det är den ”timme” då den stora ”jordbävningen” i Uppenbarelseboken elva äger rum, när de etthundrafyrtiofyra tusen upphöjs som ett baner.

Och jordens kungar, som har bedrivit otukt med henne och levt i vällust tillsammans med henne, skall gråta och jämra sig över henne, när de ser röken av hennes brand. De står långt borta av fruktan för hennes plåga och säger: Ve, ve över dig, du stora stad Babylon, du väldiga stad! Ty på en enda timme har din dom kommit. Uppenbarelseboken 18:9, 10.

Precis som Johannes identifierade Megiddo som Megiddos berg (”har”) för att ange en andlig och inte en bokstavlig sanning, anges domen över skökan Babylon och Tyros som ägande rum under ”stunden”, och också på ”en dag”.

Därför skall hennes plågor komma på en enda dag: död och sorg och hungersnöd; och hon skall fullständigt brännas upp i eld. Ty stark är Herren Gud, han som dömer henne. Uppenbarelseboken 18:8.

Efter den 22 oktober 1844 skall profetisk tid inte längre tillämpas profetiskt, och den påvliga maktens dom framställs därför såsom inträffande på en ”timme”, och även på en ”dag”. ”Timmen” för hennes dom är den profetiska perioden från söndagslagen i Förenta staterna till dess att nådatiden avslutas. Det är viktigt att uppmärksamma denna period när man betraktar den sista tidens Elia, ty Elias strid på Karmels berg följer efter den sista tidens Guds folks inre prövning, och prövningstiden för både församlingen och världen har samma profetiska början och slut.

De två rösterna i Uppenbarelseboken arton representerar två skilda kallelser till två församlingar. Den första församlingen är de etthundrafyrtiofyra tusen i Uppenbarelseboken kapitel sju, och den andra församling som kallas är den stora skaran i Uppenbarelseboken kapitel sju. Kallelsen till de etthundrafyrtiofyra tusen ges medan den Helige Ande utgjuts i mått, och kallelsen till den stora skaran ges när den Helige Ande utgjuts utan mått.

”Profeten säger: ’Jag såg en annan ängel komma ned från himlen, som hade stor makt; och jorden upplystes av hans härlighet. Och han ropade mäktigt med stark röst och sade: Fallet, fallet är det stora Babylon, och det har blivit en boning för onda andar’” (Uppenbarelseboken 18:1, 2). Detta är samma budskap som gavs av den andre ängeln. Babylon är fallet, ”eftersom hon har fått alla folk att dricka av sin otukts vredes vin” (Uppenbarelseboken 14:8). Vad är det för vin?—Hennes falska läror. Hon har gett världen en falsk sabbat i stället för sabbaten enligt det fjärde budet och har upprepat den lögn som Satan först sade till Eva i Eden—själens naturliga odödlighet. Många besläktade villfarelser har hon spritt vida omkring, ”så att de läror som lärs ut är människobud” (Matteus 15:9).

”När Jesus började sin offentliga verksamhet renade Han templet från dess sakrilega vanhelgande. Bland de sista handlingarna i Hans verksamhet var den andra reningen av templet. Så görs i det sista verket för världens varning två särskilda kallelser till kyrkorna. Den andra ängels budskap är: ’Fallet, fallet är Babylon, den stora staden, därför att hon har gett alla folk att dricka av sin otukts vredes vin’ (Uppenbarelseboken 14:8). Och i den höga ropen i den tredje ängels budskap hörs en röst från himlen säga: ’Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte blir delaktiga i hennes synder och inte får del av hennes plågor. Ty hennes synder har nått ända upp till himlen, och Gud har kommit ihåg hennes missgärningar’ (Uppenbarelseboken 18:4, 5).” Selected Messages, bok 2, 118.

Den mäktige ängeln steg ned i uppfyllelse av Uppenbarelseboken kapitel arton, när de stora byggnaderna i New York City störtades den 11 september 2001 genom ankomsten av Islams ”östvind”. Han ropade därefter ”med stark röst och sade: Fallet, fallet är det stora Babylon, och det har blivit en boning för onda andar.” Och sedan, i vers fyra, ”hörs en annan röst från himlen säga: ’Gå ut från henne, mitt folk.’” Dessa två röster är ”två särskilda kallelser riktade till församlingarna”. Guds två särskilda församlingar i de sista dagarna identifieras som de etthundrafyrtiofyra tusen och den stora skaran.

Prövtiden för de etthundrafyrtiofyra tusen börjar med islams tredje Ve, vilket Jesaja identifierar som ”östanvindens dag”. Denna prövotid avslutas med den snart kommande söndagslagen i Förenta staterna och upprätthållandet av vilddjurets märke. Vilddjuret är den förfalskade kungen i norr, det moderna Babylons huvud. Babylon är lejonet i Daniel kapitel sju, och den olydige profeten från Juda, som representerar laodiceisk adventism, dör i den period som börjar med islams ”åsna” (11 september 2001) och slutar med ”lejonet” (det moderna Babylon).

Under den tidsperiod som framställs som ”graven” för den olydige profeten inom det laodiceiska adventismen, utmäts det sena regnet, när en särskild kallelse riktas till de etthundrafyrtiofyra tusendens församling. När den perioden upphör, vid den ”timme” då den ”stora jordbävningen” inträffar, vilken representerar söndagslagen i Förenta staterna, inträder perioden för den andra rösten i Uppenbarelseboken arton i och med införandet av vilddjurets märke, vilket är kungen i nordens märke. Samtidigt används islam i det tredje ve-ropet för att frambringa en gradvis tilltagande dom över en avfallen värld. Det budskap som förkunnas av de etthundrafyrtiofyra tusendens ”baner” under denna andra särskilda kallelse till den ”stora skarans” församling identifierar ”märket” för ”kungen i nordens” och islam i det tredje ve-ropets roll, framställt som

”österlandets barn”.

Det budskap som väcker den påvliga maktens vrede i vers fyrtiofyra i Daniel kapitel elva, och det budskap som inleder det sista påvliga blodbadet, framställs som ”underrättelser från öster” (islam) och ”från norr” (vilddjurets märke). Under den perioden, liksom under den föregående perioden, bringar islam från ”östanvinden” dom över Förenta staterna för att inleda perioden, och perioden avslutas när kungen i norr går mot sitt slut, ”mellan haven och det härliga heliga berget”, i Megiddos dal och på berget Karmel.

Domstidsperioden för det moderna Babylon, som representerar hennes dödsbädd (grav), börjar med symbolen öster och slutar med symbolen norr, alldeles som dödsbädden för den olydige laodiceiske profeten slutade i det första tydliga ropet till församlingarna. Den grav (dödsbädd) i vilken både den lögnaktige profeten i Betel och den olydige profeten från Juda blir begravda representeras mellan en ”åsna” och ett ”lejon”.

Elia representerar Guds folk i den sista tiden, som stod inför en trefaldig fiende, representerad av Ahab, Isebel och Isebels profeter. Isebel är symbolen för den påvliga makten i den fjärde församlingen, Tyatira, och hennes profeter på Karmel representerades av Baals profeter och lundens präster. Baal representerar en manlig gudom, och lundens präster representerade Astarte, en kvinnlig gudom; sålunda bestod Isebels falska profeter av män och kvinnor, vilket representerar föreningen av kyrka och stat som framställs genom vilddjurets bild i Uppenbarelseboken.

Det är Förenta staterna som först upprättar en bild av vilddjuret i Förenta staterna och därefter i världen, och det är Förenta staterna som är den falske profeten i den trefaldiga föreningen. Ahab, kungen över de tio stammarna, representerar de tio kungarna i Uppenbarelseboken sjutton, det vill säga draken, och Isebel är vilddjuret. Elia stod i konfrontation med den trefaldiga föreningen i det moderna Babylon på berget Karmel, där den babyloniska skökan går sitt slut till mötes utan någon som hjälper henne. Elias trefaldiga tillämpning representerar den yttre konfrontation som riktas mot Guds folk i den sista tiden, och Elia representerar den profet som står i direkt konfrontation med dessa tre makter.

En viktig del av Elias berättelse är ”regnet”, vilket representerar det sena regn som utgjuts i konfrontationens historia. Inför konfrontationen på Karmels berg har Elia tydligt förklarat att det inte skulle komma något regn, utom på hans ord. Den period som leder fram till ”stunden” för Isebels dom är den period som representeras av den första tydliga ”röst” som gavs åt församlingarna. Denna ”röst” kom den 11 september 2001, och under den perioden blev ”regnet” endast ”uppmätt”, och under den perioden fanns det två konkurrerande budskap om det sena regnet som var inbegripna i Habackuks strid. Det ena var det förfälskade budskapet om att gråta över Tammuz, vilket representerade ett ”budskap om fred och trygghet”, och det andra var det sanna budskapet om islams tredje Ve.

Det sanna budskapet om ”det senare regnet” grundade sig på islams roll i det tredje ve-ropet. Det budskapet hade sitt ursprung i en enda källa (vilken var Future for America), och de två budskapen kämpade om herraväldet tills historien bekräftade det sanna budskapets giltighet och också bekräftade dårskapen i ett budskap om ”fred och trygghet” i en sådan tid som denna.

”Daniels och Johannes profetior skall förstås. De tolkar varandra. De ger världen sanningar som var och en bör förstå. Dessa profetior skall vara ett vittnesbörd i världen. Genom sin uppfyllelse i dessa sista dagar kommer de att förklara sig själva.” Kress Collection, 105.

Den första uppfyllelsen av Elia i Elias trefaldiga tillämpning bekräftas av den andre Elia, som Jesus identifierade som Johannes Döparen. Tillsammans fastställer dessa två vittnen den tredje Elia.

Och när de gick därifrån började Jesus tala till folkskarorna om Johannes: Vad gick ni ut i öknen för att se? Ett rör som svajar för vinden? Men vad gick ni ut för att se? En man klädd i mjuka kläder? Se, de som bär mjuka kläder finns i kungapalatsen. Men vad gick ni ut för att se? En profet? Ja, jag säger er: och mer än en profet. Ty denne är den om vilken det står skrivet: Se, jag sänder min budbärare framför ditt ansikte, och han skall bereda din väg inför dig. Sannerligen säger jag er: Bland dem som är födda av kvinnor har ingen större än Johannes Döparen trätt fram; ändå är den minste i himmelriket större än han. Och från Johannes Döparens dagar intill nu lider himmelriket våld, och de våldsamma rycker det till sig. Ty alla profeter och lagen har profeterat intill Johannes. Och om ni vill ta emot det, så är han Elias, som skulle komma. Den som har öron att höra med, han höre. Matteus 11:7–15.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”I dag, i Elias och Johannes Döparens ande och kraft, kallar budbärare som Gud har utsett en domsförfallen världs uppmärksamhet till de högtidliga händelser som snart skall äga rum i samband med nådatidens avslutande timmar och Kristus Jesu framträdande som konungarnas Konung och herrarnas Herre. Snart skall varje människa dömas för de gärningar som har gjorts i kroppen. Guds doms stund har kommit, och på medlemmarna i hans församling på jorden vilar det högtidliga ansvaret att varna dem som så att säga står på själva randen av evig undergång. För varje människa i den vida världen som vill ge akt måste de principer som står på spel i den stora strid som utkämpas göras klara, principer av vilka hela mänsklighetens öden är beroende.”

”I dessa sista nådatimmar för människornas barn, då varje själs öde så snart för alltid skall avgöras, väntar himlens och jordens Herre att hans församling skall vakna till handling såsom aldrig förr. De som har blivit frigjorda i Kristus genom kunskapen om den dyrbara sanningen, betraktas av Herren Jesus som sina utvalda, gynnade framför alla andra folk på jordens yta; och han förlitar sig på att de skall förkunna hans lov, han som har kallat dem ut ur mörkret till sitt underbara ljus. De välsignelser som så rikligen ges skall förmedlas till andra. Det glada budskapet om frälsning skall gå ut till varje nation, släkte, språk och folk.

”I de forna profeternas syner framställdes härlighetens Herre såsom den som skänker sin församling särskilt ljus under de dagar av mörker och otro som föregår hans andra ankomst. Såsom Rättfärdighetens Sol skulle han gå upp över sin församling, ’med läkedom under sina vingar’. Malaki 4:2. Och från varje sann lärjunge skulle ett inflytande utgå till liv, mod, hjälpsamhet och sann läkedom.

”Kristi ankomst kommer att äga rum under den mörkaste perioden i denna jords historia. Noas och Lots dagar ger en bild av världens tillstånd strax före Människosonens ankomst. Skrifterna, som pekar fram mot denna tid, förklarar att Satan skall verka med all kraft och ”med all

orättfärdighetens förförelse". 2 Thessalonikerbrevet 2:9, 10. Hans verksamhet uppenbaras tydligt genom det snabbt tilltagande mörkret, de mångfaldiga villfarelserna, heresierna och förvillelserna i dessa sista dagar. Inte nog med att Satan för världen i fångenskap; hans bedrägerier genomsyrar också de bekännande församlingarna som tillhör vår Herre Jesus Kristus. Det stora avfallet skall utvecklas till ett mörker djupt som midnatten. För Guds folk kommer det att bli en natt av prövning, en natt av gråt, en natt av förföljelse för sanningens skull. Men ur denna mörkets natt skall Guds ljus lysa." Propeter och kungar, 716, 717.